

er endog indenfor temmelig vide Grændser, at Sædvænen her har bevæget sig; thi Uldgifterne have i Reglen varieret mellem 4000 og 6000 Rbd., men i enkelte Tilfælde have de endog været høiere, og de have f. Ex. i Mæret 1849 ved Gesandtskabsposten i London beløbet sig til 7000 Rbd. Udvalget har nu troet, at det ikke dreiede sig om saa ubetydelige Summer, at man jo maatte ønske, at disse Forhold bleve mere bestemt ordnede, og vi have navnlig maattet ønske en bestemt Udtalelse af den ærede Minister om, hvorvidt han er tilfunds at gaae ind paa denne Hensigt og at virke til, at disse Udgifter for Fremtiden blive normerede paa en mere bestemt Maade.

Udenrigsministeren: Bessaffenheden af de Udgifter, hvorom der her er Tale, er saaledes, at de ikke godt kunne optages paa det sædvanlige Budget fra Udenrigsministeriet. Det er nemlig ikkellidende Udgifter, som foresalde regelmæssig, eller som der overhovedet kan regnes paa at skulle finde Sted i et løbende Finantsaar; det er Udgifter, som ere tilfældige, som undertiden slet ikke finde Sted i flere efter hinanden følgende Finantsaar, og som undertiden kunne finde Sted, flere paa eengang endogsaa, i eet Finantsaar. Der kan altsaa virkelig ikke lettelig blive Spørgsmaal om at regulere dem, fordi man ikke veed, naar de finde Sted, ligesom det ogsaa er klart, at det meget vil afhænge af Tid og Omstændigheder, saavel som af det Sted, hvor den Sum, som forlanges, skal anvendes, om den billigviis kan sættes lavere eller høiere, og dette er jo netop Mærket til det Fluctuerende i disse Udgifter i Løbet af en lang Række af Aar. Derfor Udenrigsministeriet har et bestemt Regulativ at gaae efter, saa troer jeg, at det mindre let vil være istand til at anvende den Dekonomie, som Ministeriet maa ønske at kunne anvende i denne Sag som i alle andre; thi det er ganske vist, at naar Regulativet er der, saa vil Enhver, som kommer i den Stilling, at kunne benytte en saadan Indtægt, naturligviis forlange den, og den vil heller ikke kunne nægtes ham. Der kunde heller ikke, hvis man havde et saadant Regulativ, være en vis Raadighed eller Berettigelse for Udenrigsministeriet til at afpasse det efter Forholdene, ikke blot efter det

Slags Forhold, som jeg har hentydet til, men ogsaa efter de personlige Forhold; thi det kunde vel være, at en Post som den her omhandlede af Hans Majestæt blev besat med En eller Anden, hvis personlige Stilling og Forhold vilde motivere, at Regjeringen slet ikke vilde foreslaae Hans Majestæt og senere begjære af Rigsdagen, at en saadan Equiperingssum skulde bevilges. Jeg troer altsaa, at det sigter til Dekonomie og til en vis Frihed og Bevægelse for vedkommende Ministerium, naar der ikke er noget eengang for alle fastsat Regulativ i denne Henseende. Thingets Indslydelse paa, at den fornødne Dekonomie ogsaa her vil blive iagttaget ved enhver Leilighed, vil jo derfor blive lige stor. Jeg tillod mig før at bemærke, at Udgiftens Tilfældighed gjør, at man ikke kan opføre den paa Finantsloven som en Udgift, hvorpaa der kan regnes i Løbet af Finantsaaret. Kan man gjøre det, veed man i det Dieblis, en Finantsloy forelægges, at f. Ex. een eller to saadanne Udgifter foreslaae, saa maae jo naturligviis disse Summer opføres derpaa, og Thinget har det da i sin Magt at bedømme, om den foreslaaede Sum er stemmende med tilbørlig Dekonomie og med Billighed efter alle tilbørlige Hensyn eller ikke. Den Udgift, hvorom der her er Tale, er ikke omtalt paa Forslaget til Finantsloven, fordi man ikke dengang, Finantsloven forelagdes, vidste, at en saadan tilfældig Udgift vilde finde Sted i Løbet af Mæret; men saa maa den jo netop opføres paa en Tillægsbevilling, og derved har Thinget det jo ligesaa fuldt i sin Magt at bedømme, hvorvidt Udenrigsministeriet har handlet rigtigt eller ikke. Dette er min Mening om Sagen, og derfor anseer jeg det for mere hensigtsmæssigt, at der ikke bevirkes fastsat noget Regulativ, men at det forelægges Thinget hvergang en Sag af denne Bessaffenhed kommer paa et saadant Stadium, at det er fornødent at tage Beslutning derom. Lægger imidlertid det ærede Thing en særdeles stor Vægt paa, at denne Sag, der dog kun angaaer en Bagatel, forud reguleres for alle mødende Tilfælde, saa skal Udenrigsministeriet ikke have Noget derimod; men jeg vilde hellere være fri derfor.

Ordføreren: Den ærede Minister har